

Het jaar 1853.

Menige plaatselijke verordeningen werden van regeringswege afgekondigd, en alzoo het bewijs geleverd, dat het haar yverig streven is, de nuttige leemten in onze wettelijke en maatschappelijke instellingen alle mogelijke te doen opvullen en ons van lieverlede te onthieven van den last van slonder bepalingen welke gerust aan de midden- en wettigen herinneren aan tot het bewustzijn zouden leiden, dat wij in eenen tijd leven waarin alle volken als met reuzen-voeten voortwaarts gaan en door het genot van eene zich sloom verspreidende beschaving en verlichting zich algemeen verheffen en naar volksgeluk deelachtig maken. De emolumenten welke men vroeger gehouden was ter Gouvernements Secretarie te voldoen, en de voldoening waarvan bij de bevolking eene regentijpe en onbillijke grietvleer daastelde, werden in het afgelopen jaar grootelijks gewijzigd en verminderd, terwijl in de wijze van invordering der verschuldigde landsbelastingen eenige veranderingen werden ingevoerd welke alreeds van eenen gres tot tegemoetkoming en ondersteuning getuigen. Onze handelstand, welke sedert een tal van jaren, blootgesteld was aan alle onnatuurlijke eischen der sijnwers, voerlieden enz. moogt ook in 1853 deze s bewaren hietegen zien uit den weg ruimen en bepalingen afkondigen, welke voortaan alle botsingen voorkomen zullen en hen tegen Anetarij vrijwariende, tevens van eene bestaan hebbende moeijelijkheid zullen verlossen. Hoogst wenschelijk is het dat in het belang des handels goetdunige vrijzinnige bepalingen worden vastgesteld, dat hij in staat gerake zich uit zijnen wankelen en knijnenden toestand te verheffen en goedgaande met den gres des tijds die voordelen te erlangen, waarmede men door de openstelling der vaart op deze Kolonie voor alle met Nederland handelende natien, gemeend had en de burgers in het algemeen en de koloniale schatkist te begijtiger. Een onverschikkelijk feit toch is het, dat uit die vrijeklaring niet die gevolgen zijn voortgesloerd, waarmede men zich had geveleid. De banden waaraan onze handel tot nu toe gebonden ligt, beleiden allen uitbreiding deszelven, verlossen alle ondernemingszucht der ingezetenen, en zoolang dezelve niet opgehoven zijn, zullen wij al de voordelen aan den mantregel verknocht moeten dienen en in denzelfden achterlijken staat blijven verkeeren. Het Gouvernment, de wetgeving, zijn niet geropen aan de particuliere nijverheid veel te geven, zeide de vroegere Minister van Binnen Zaken THONBERG in de Tweede Kamer der Staten-Generaal, maar zij zijn geropen, in de eerste plaats, de particuliere krachten, met alle middelen die onder hun bereik zijn, te wekken en te bejopen; de particuliere krachten te wekken, om de bevordering van het algemeen belang te verjopen, in de overtuiging, dat de magt van een Gouvernment, van de algemeene middelen, van de wetgeving zeer beperkt, maar dat de krachten van de particulieren eener natie te zamen grenzeloos zijn.

Met genoegen ontwaren wij dat het onderwijs alhier, al meer en meer de behartiging des Besonns ondervindt en innig hopen wij dat dezelve bij voortdurend die zorg en belangstelling geniete, welke zoozeer vereischt worden, om dezelve die heilzame uitwerking op onzen maatschappijken te stand te doen hebben, waarmede zij elders op het heetst is beknoond. De zucht naar kennis, naar meerdere beschaving, is reeds duidlijk bij de bevolking waar te nemen, en maakt het hoogst wenschelijk, dat aan dezelve alle aanmoediging geschonken worde. Wij hebben hiermede gepoogd knoepelijk aan onze lezers bloot te leggen, die punten van algemeen belang, welke door de gebeurtenissen van 1853, meer bepaaldelijk eenige aandacht verrieten. Veel blijft er overwel over dat alle behartiging luide inroep en ruimschoots waardig is. Deze onderwerpen aan de algemeene tenuisning te onderwerpen, zal ons ijerig streven zijn. Mogt de voortallen des afgelopen tijdgewichts eenen weldadigen invloed afwerpen en voor Suriname de beste gevolgen erlangen!

CHOLERA.

Wij hebben heden van eene vriendelijke zijde het volgende belangrijke Rapport ontvangen, hetwelk ontanga, door Dr. SCHIER te Demerarij aan de Centrale Gezondheids-Commissie te Georgetown is ingekomen. — Door de late lo-

zending kunnen wij voor dijnmal slechts het volgende in onze kolonien overnemen. Wij deelen, onzen lezers het vervolg in onze eerstvolgende uitgave mede.

RAPPORT.

Ter voldoening aan het verlangen van de Centrale Gezondheids-Commissie, ga ik er toe over, naar welke inlichting als in mijn bereik te geven, opzigts het minder onzuiver maken der trenten in de stad Georgetown — de ontzuining van vuile en verrotte zelfstandigheden, en het gebruik van koolteer en half gebrande klei, om de geheime gemakken onbesmettelijk te doen zijn en den inhoud daarvan als meest dier meer waarde te doen erlangen.

Bij elke poging om drooglozing tot gezondheids doeleinden te bewerkstelligen, dient men indachtig te zijn dat de algemeene waterstanden der rip en van Britsch Guiana niet grooter zijn dan de minste van de gelijden, dat wil zeggen, de gemiddelde natuurlijke waterstand is juist de helft tusschen hoogwater en laagwater van alle twee op elkander volgende gelijden, of omstreeks 4½ voet beneden het hoogwater peil der springtiden en 4½ boven het peil der laagwater vloeden.

De drooglozing voor gezondheidsdoelen behelst de huislozing en de wegen-straten en erlozing.

De eerste derzelve t. w. de huislozing, wordt in Engeland door de Reken, in de meer heden daagsche en best geboude gedeelten van steden bewerkstelligd door pijpen of buizen van uit de keukens, putten, badkamers, waschhuizen en waterbakken naar bedekte riolen, welke meestal eenige voeten onder de straten geplaatst zijn en zich in eenige rivier, zee-arm of in de zee ontlasten. Aan deze wijze van lozing is de meeste goedkeuring ten deel gevallen, en wanneer dezelve in daartoe geschikte localiteiten goed ten uitvoer gebragt wordt, zijn de afdisgeloosde terreinen immer gezond en vrij van typhus, cholera en andere epidemische ziekten. Het is klaarblijkelijk dat deze wijze van lozen met zich brengt dat er reus goede leiding en verspreiding van veel goed water afkomstig van hooger oppervlakten, door meerder of mechanische middelen verkregen, besta. Tot blussching van brand is zulke een toewer van water mede van belang. Kan er geen beter soort water verkregen worden, zoo bekegt men een dubbel stel distributie pijpen en leidt het eerste kwaliteits water in veel kleinere hoeveelheden dan het schoonmakende en snelvloeiende.

In de oudere, armere en lagergelegene gedeelten van steden gebouwt het dikwils lat er weinige of geene riolen zijn, en dat er niet voor vloeiend water gezorgd is. De huizen zijn niet voorzien van waterbakken; er zijn weinige secreten; en men nam eertijds in zulke plaatsen zijne toevlugt tot mestputten enz. als het eenige middel om vuilis te vergaderen. Zulke localiteiten zijn de vaste verblijfplaatsen van typhus en worden altoos zeker door de cholera bezocht. De onmiddellike nabijheid van mestputten enz. gebleken zijnde de ongezondste gedeelten dezer ongezonde plaatsen uit te maken, is men tot derzelve opvulling overgegaan; en men heeft een stelzel in het leren geropen om huis afval en allerlei vuilis twee keren daags te vervoeren, te er de het kwaad te werhelpen en de eerste te vermindren tot dat er meer krachtdadige maatregelen zouden kunnen worden in het werk gesteld.

In alle gevallen van drooglozing van wegen, straten en erven tot gezondheidsdoelen moet zulke door overtuiging en niet zoo als bij de lozing in den landbouw, door doorzijing plaats vinden. Van daar dat de wegen stevig en afgerond en de erven zoo mogelijk gepaveid dienen te zijn — de lozingen naar den uitgang leidende van steen en zoo van anderen als aan de kaait met klinkers of van steen opgetrokken, waaneer dit goedkoopst mogt wezen, even als wij eene straat-gat in den Haag of Amsterdam met klinkers belegd of in London of Glasgow van gebakken steen gemetseld vinden. Waar er neevalling bestaat kunnen deze gooten door zaad trappen naar de gewone riolen leiden, doch waar deze in geringe mate of in het geheel niet bestaan, is het beter dezelve geheel en al open te maken. Deze bemetselde

en open staat van de haven-lozing heeft noch leiding tot eene volkomen en herhaalde schoonmaking van haven, hetgeen het eenige equivalent voor gemis aan afleiding daastelt. Van de huislozing schieden de Hollanders weinig te weten, doch van de straten en ervenlozing kunnen er geestesbetere voorbeelden gegeven worden dan te zien zijn bij de oude Hollandse droogrijen en erven dezer Kolonie.

De Times meldt in een zijner jongste Nummers het volgende.

De weifelende politiek van de westelijke mogendheden tegenover de Russische vreesregheerders, is zeer geschikt om de Noord-Amerikanen in hunne vooroordeelen nopens de verzwakking en het verval der oude wereld te versterken. In de openbare meening in de Vereijigde Staten, het een over eenig onderwerp, dat handelt men krachtig en snel. In dergelijke gevallen zeggen de Amerikanen niet, dat zij den vrede willen, wanneer zij zich tot den oorlog bereiden; zij verbergen zich niet achter de godsdienst, wanneer het handtastelijk wereldsche zaken geldt. Ofschoon zij in bij andere handelingen menig niet op len, gaan zij als natie gaarne voort door zee en doen hunne veroveringen zelfs billijken door de regeringen van geijgelde rijgen, beneden eene vrij peestende Aard.

Na de vestiging op de westkust, bestond, volgens de Amerikaanse begrippen, voor de juis de noodzakelijkheid, zich van als van den Atlantischen, zoo ook van den Stillen Oceaan meester te maken, en om ook hier de oude wereld met de nieuwe, San Francisco met Canton te verbinden, zoo als New-York door stoombootlijnen met London en Liverpool verbonnen is. Deze overtuiging, die hien tot de expeditie naar Japan leidde, geeft hun thans ook aanleiding het gewijzigde nation op den zeeweg naar Achter Indie in hun bijzonder belang te tikkelen. Even zoo gunstig in de Stille Zuidzee als Malha in de Middellandische Zee gelegen, vormen de Sandwich-eilanden een archipel van elf eilanden, ongeveer 300 mijlen groot en met eene gezamenlijke bevolking, die, volgens de telling van 1840, nog slechts 80,000 zielen bedroeg, terwijl die van 1832 tot 130,313 zielen gaf en Cook de eerste bijzate deed tling, in 1779, ofschoon hij geboog, op 200,000 zielen schatte. De eilanders, thans allen christenen, zijn een zeer onrussig volkje, dat gaarne in den vreemde tondwakt, tot zelfs in Californie, om schatten te graven; de landverhuizing is echter van zeer gering belang bij de spoedige verandering der bevolking. Het gaat den Polynesiërs meestal als met de Amerik. volkrijden; de ongang met blinken verlaagt hen en verniet hen langzamerhand. Wel hebben de Sandwich-eilanders zich onder den invloed van het christen en gezonde klimaat en den vruchtbaren grond hunner eilanden, zoo wel wat geest als lichem betreft, krachtiger dan alle overige Polynesiërs ontwikkeld; maar zelfs door de voortdurende verbeteringen, die zij in de laatste 72 jaren gemaakt hebben, zullen zij het treurige noodlot aller natuurvolkeren moeijelijk geheel kunnen ontgaan.

Het gelukte eerst aan Koning TAMCHAMCHA van Hawaii, door Knapesche Krijgskunst in de 18de eeuw de haren groo pouders zine heerschappij te brengen; in 1793 begon ons op de Oerantische MEHEMET ALI, met onwrikbare gestrengheid en kalme zyne heerseringen, die vooral op verliging van handel en schepvaart betrekking hadden. Toen, op 18 Mei 1819, de eerste Koning van den geheelen Archipel overleed, kwam het tusschen de oude afgodenanaren en de verlichten tot een stijd, waarin de laatste tegepraesiden. Juist in dat gunstige oogenblik kwamen (1820) protestantische zendelingen uit de Vereijigde Staten aan, die zich op het verlangen van TAMCHAMCHA II te Honolulu vestigden, eene Hawaiische letterkunde schreef en, geregeld schoolonderwijs inoelen en van 1 Augustus 1836 een nieuw en handelsblad voor de Sandwich-eilanden oprichtten. Toen ook rigten de Engelsen een nauwkeuriger blik op deze eilanden-groep en in November 1836 kwam er een handelsverdrag tot stand, waarbij aan de Britsche onderdanen een ongestoord verblijf en volle vrijheid om de eilanden te doorkruisen, werd toegekend.

De tegenwoordige Koning is TAMCHAMCHA III, die op 20 Mei 1834 met de juis geworden zijnde de teugels van het bewind in handen nam, die een staatsraad, een ministerie, een op Europeeschen voet ingerigt leger en eene vloot besta, en die, volgens eene naar het Engisch model geoorloijerde Grondwet regeert. De inlanders maken geen zins zijne positie van jaar tot jaar moeijelijk; de vreemde zondelken en kooplieden daarentegen voert den 20 jaren nu eens een openlijken, dan weder boudeit, maar steeds volrijken

getuigd om de heerschappij over en het lookenstige
te zijn van deze eilanden.

De heerschende godsdienst is de Evangelische, met Noord-Amerikaansche, Engelsche en inlandsche geestelijken; daartoegehoor staan de Catholieke zendingen; die door het Fransche zuidstation alle noodige ondersteuning ontvangen. Ten gevolge dezer betrekkingen en verwickelingen bood koning TAMCHANCHA reeds in Junij 1851 het protectoraat over de Sandwich-eilanden aan het gouvernement der Vereenigde Staten aan; er bijvoegende, dat hij bereid was afstand te doen van den troon, wanneer het noodig werd, dat de eilanden-groep als republiekische staat bij de Unie werd ingelijfd. De verwickelingen, die toenmaals reene bepaalde oplossing verkregen, schijnen thans tot eene spoedige beslechting of doorhakking van den knoop te dwingen. Bij deze binnenlandsehe onstandigheden kwam in het laatste paar jaren fel in die wateren zoo snel toenemende verkeer, want Honolulu, dat slechts 533 mijlen ten Z. W. van San Francisco gelegen is en ongeveer 1.270 mijlen ten Oosten van Canton ligt, heeft eene zeer effelijke, door twee forten verdedigde haven en onder de 12 000 inwoners bevinden zich 600 à 1000 blanken. Onder de groote handelshuizen aldaar zijn verscheidene Noord-Amerikaansche, die zich steeds meer uitbreiden en met elk jaar belangrijker zaken doen. Deze hebben daarbij natuurlijk het grootste belang dat de sterrenslag spoedig op de elf eilanden wappert, omdat de handel, om te bloeijen, eenen vasten toestand van zaken noodig heeft en de Noord-Amerikaansche kooplieden in de inlijving, zoo als bekend is, het krachtigste middel weeten te vinden, om aan de pogingen der mededingende volkeren pal en perk te stellen.

Eene juiste waardering van de aardrijkskundige, handels-, godsdienstige en staatkundige betrekkingen, toont het belang van het onderwerp van den strijd aan en lost alzoo voldoende de vraag naar de bereijheid van den kamp op, die, sedert de laatste 20 jaren, op deze zoo gelukkig gelagene eilanden tusschen de drie voornaamste mededingers naar de heerschappij op den grooten Oceaan gevoerd wordt, waarvan de Amerikaansche, Engelsche en Fransche drukpers zich thans heeft meester gemaakt en die ongetwijfeld weldra aanleiding zal geven tot levendige diplomatische onderhandelingen tusschen de hoven van Washington, Londen en Parijs.

VREESSELIJX VOORVAL.

De Augsburgse Zeitung bevat het volgende verhaal :

» Wij hebben reeds melding gemaakt van eenen vreeslijken opstand aan boord van een in het begin der maand December 1853 in onze haven binnengelooopen schip. Een omstandig verhaal van dat bloeilige en ontzettende drama is thans bekend gemaakt; wij deelen er de volgende bijzonderheden uit mede:

Op den 6 Augustus van dit jaar, vertrok de *Adolph Vorner* uit de haven van Bahia in Brazilië, met eene lading voor Bremen aan boord. De bemanning bestond uit 10 koppelen, zijnde 6 Duitschers uit Pommern, twee Brazilinnen, een neger en een Engelschman. Van de zes Duitschers waren vier nog, geen 20 jaren oud. De overtocht was vrij moeijelijk gedurende eene maand. Op den 8 September, ten 12 ure ongeveer, werd de kapitein plutseling van achteren door den neger ANTONIO aangegripen en met een doornen 15 malen getroffen. De stuurman, die hem te hulp wilde komen, wordt door den twolsman JEAN DE CARDO in den arm gewonden en in de kajuit geworpen, waaraan een ander der zaamgezworvenen, JOSÉ DE SILVA, de deuren opent.

„Wat de andere menschen betreft, zij waren in een ander gedeelte van het schip opgesloten geworden; zij wisten echter los te komen en smelden naar het dek, waar de kapitein in zijn bloed daadde. Ongelukkig hadden zij geene wapenen, want hunne vijanden hadden zich van alles meester gemaakt, dat tot aanval of verdediging kon strekken. Deze ellendigen begonnen het schip nu uit te plunderen, in dit oogenblik zag men congreboxen aan den gezepteinder maar men kon geen signaal geven. De twee Brasilianen en de neger wankelden, nadat zij een varken hadden geslacht, op het dek, rookten sigaren en bedreigden de Duitschers, twee hunner hielden aanhoudend de wacht. De dag brak aan; men zag een aanraking, waar men eenig noodlotig contact scheen te vrezen en het schip mocht te naderen; de windstilte belette dit echter.

Jaren ond, of hij in staat zou zijn om het schip te
 sturen, waartoe zij niet in staat waren. Hij zyn
 bevestigend antwoord, zucht men hem naar de
 kajuit, waar zich de kapitein, het looper, enz.
 bevinden. FRITZ ontmoet daar den Engelschen
BENJAMIN, die naar de opvoering scheen over te
 helen, en vraagt hem: „Mijn God, wat zal van
 u dit alles komen?” — „Ik weet het niet,” —
 antwoordde hij. „Jost heeft mij gezegd, dat zij
 van voornemen waren heden avond ten 11 uren
 allen te vermoorden en het schip daarna in de lucht
 te laten springen, of te laten zinken. Men zou
 mij het loer sparen en in de sloep opnemen,
 maar de neger zal mij vermoorden als wij aan wal
 zullen komen, om mijne bekentenis te smoren
 indien wij ontsnappen willen. Moeten wij van de
 eerste gelegenheid de beste gebruik maken en ons
 vooral van het gereedschap van den timmerman
 meester maken.”

Intusschen had een worst en vriendschapstoonel tusschen de oproerlingen plaats. JUAN had zijnen hooft genomen en dien tusschen zich en den neger gelegd, die hem de hand gaf. Zij hielden elkander onder eene plegtige stille met de handen boven den hooft ingeslagen vast; daarna drekte JUAN de hand van ANTONIO aan zijn hart en herhaalde hetzelfde toonnel met BENJAMIN en JOSE. Hun doel was waarschijnlijk de handen van hun halsch verbond nimmer toe te laten. Intusschen scheen die eenheid niet volkomen, want toen JUAN te bedging, beval hij JOSE den neger in het oog te houden, uit vrees dat deze hem mocht vermoorden.

„In het midden van den nacht riep de neger, nie iets noodig scheen te hebben, den Engelschman, die hem wel eene bijl. dert. „Waar is dient dat wapen? vroeg hij. — Om HEINRICH dood te slaan, antwoordde deze; op dit oogenblik opingt erhier FRITZ, die achter BENJAMIN staat, op den neger toe en beiden brengen hem eenige vrouwen in het hoofd ton. Hierop ontsteed een afschuwelijk bloedbad, de Afrikaan snel brullend riep het den en laat overal sporen van bloed. FRITZ, die geen oogenblik kan verloren laten gaan, scheidt naar JAV en slijt hem onderscheidende in ten het hoofd; hij is een bijl. Nu bleef nog JOSE over, die niet lot zijner medelipptigen ziende, naar benedrukt ligt; de moedige reheropjungen, verzoegt hem niet den Engelschman en ad hem a verslaan, het de bijl. en zijne hand ontsnapt; JOSE wil er zich van vopstet maken en nu ontstaat een vorteling waarbij deze ollenstige onverschadelos won den krijgt.”

» FRITZ keert daarna op het dink terug; plotseling grijpt de neger hem aan. De moedige knaap worstelt tegen den reusachtigen neger, maar hij wordt omvergeworpen!... Gemakg echter weet hij zich van zijnen reusachtigen, maar door bloedverlies verzwakten vijand te ontdoen; nu grijpt hij een touw en klimt in de groote mast. Men zal vragen, waar de overige Duitche matrozen gaanderende dit gerecht geblieden waren. Het is een schandelijke en treurige waarheit, dat zij in de masten zaten, waar zij zich verborgen; terwijl zij FRITZ alleen tegen den Afrikaan lieten strijden."

» Op den 10^{den} Septenber begint de strijd op nieuw vóór de dag aanbreekt. Een van de onnuttoen had een geweer gevonden, dat zich ongetuiglijk in zulk eenen, slechten toestand bevond, dat men er niet mede schieten kon; men valt van den berg af; de anderen snellen toe; de zwarte wiffa nagegraven, ontvergoopen, geknust; de een haalt hem in de wang, een ander ze bijzelt hem het hoofd met een slijpsteen. Hij smeekt om genade, maar te vergeefs; nu doet hij een laatste wanhoopige poging, rukt zich los en springt over boord. Daar volgt hij het schip een half uur lang zwoemende. Eindelijk gelukt het hem het roer te grijpen en kampachtig klomt hij er zich aan vast. BENJAMIN toont hem den Hemel en ze, t-hoogt en met GOD te vertroonen. » Ném! » brukt de Ager en stoot eenen vreeselijken rook uit. Zie, nu krachten verlaten hem echter; hij zinkt en zonkt in de diepte! Nu bleef JUSK nog slechts over, die gebonden werd en denzelfden weg als ANTONIO gi g.

De ongelukkige natiezen die alden weid 22 September op zee wrl, op waken dag, zij ontwa-
werlen door het Hamburger vaartuyg *Johan und
Helena*, kapt. BOCH. Dze nam de uitgeputte be-
manning op en bragt ze naar Westermünde. D op-
stant was verschrikkelijk, volgens de ooggetuigen;
de geheele bemanning stelt den toeger als een massa
an menschengedachten voor. Toen hij zonder
hoop op redding rondom het schip swom, stonle
hij slechts godslasteringen uit. Zonder den over-
vloedigen scherp-jongen was alles verloren. Aug. 2001
was dergelyk dreunpel aan boord van een schip
onder Duitche vlag voorgevallen.

HERINNERINGEN DER WEEK

Zondag 5 Febr. 1833. Legging van den eerste
steen, voor de nieuwe Hervormde Kerk, te Para
maribo in Suriname.

Mandag 6 — 806. KARL DE GROOTE koning der Rijksgroten bijeen te Thionville en leest zijn Testament voor, waarbij hij bepaalt dat de Staten na zijnen dood zullen verdeeld worden onder zijne zonen KARL, PEPIN en LOUÏS. De twee eerste treeds voor 's Konings dood afgeden, zijnde, eplijft Longewijk als eenige genaam over en wordt Koning van Aquitanië.

Dinsdag 7 — 1537. MARIA STUART, Koningin van Schotland, vroegere gemalin van den jong overleden FRANS DE II van Frankrijk, werd ter oeffening van Koningin ELISABETH van Engeland's verhooring van aanspraak tegen de koning's majesteeit jaar gevangen te hebben gezeten. Deze geestige schoone, doch ongelukkig Vorstin, vervaardigde nog slechts een brief, haren dood het volgende gebed in Latijn te bevestigen: *Deus in excelsis regnat*.

(*) O domine Deus;
 - Serva in te salutem;
 O Care, mi Jesso
 Augg libera me!
 In dura Calena
 In misera poena
 Desidero te
 Languendo gemo
 et genuflectendo
 Adoro
 Imploro
 Ut, liberes me.

(3) Mijn God en Heer! Op U, heb ik altijd gelypt; gelyeide, Jezus bevestigde mij, en! verrijnde, versmeten, in ketenen geboeid, blijft Gij nog wel, verrees mijn kragen bij het bezwyken van kraakten, Geknield smek ik U, verrees, mijn Heer!

Vrijdag 8 — 1723. **PETER DE GROOTE**, Keizer
van alle Russen sterft te St. Petersburg in 50
jaarigen ouderdom; zijn zoon, by Testament be-
reidde aan zijne gemalin **KATHARINA I.**

Donderdag 9 — 1661. Het lijk van OLIVIER KROMHOUT, gewezen Protector van Engeland, bleef in het bijgelegen tot den eel en dood van KARL, I. Koning v. Groot-Brittannië, wordt opgegraven en aan de galg opgehangen. Tien d'geters, welke het oordeelnis oer KARL STUART hadden uitgeproken, worden op dezen dag op de galg gebragt. — — —

Vrijdag 10 — 1840. Koningin VICTORIA, reg-
nende Vorstin van Engeland, Schotland en I-
nd, huwt met ALBERT, Prins uit het ha-
burg.

Zaterdag 11 — 1489. De Stad Amsterdam ontving een gezant van Koning MAXIMILIAAN, landvoogd der Nederlanden (later Duitsch Keizer), bij welke gelegenheid deze Stad het recht van hoeken was toegekend door hoven het Stadswapen te voeren. Daar die vergunning bestond in geschenklijke kroon, veranderde de Stad die latere onregte in eene Keizerlijke, hetwelk volgens J. v. L. L. L. geheel onjuist is, daar de schrijver in zijne Vaderlandsche Geschiedenis op de deel pag. 25 te wel aanmerkt, dat MAXIMILIAAN kon verleen, wat hij niet bezat, aangezien K. R. III te dier tijd die waardigheid behield. Die kroon eerst in 1493 op MAXIMILIAAN werd gezet.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 4ten Feb. de Zij. erhoopen Lady, of Al
right, kapt. G. Anderson, naar B-mersrij. 1
ng: 20 balen schoone Katieu 6500 pond, 2
ten Pindans 2349 pond, 29 punchcoens Na
58 gallons, 1 vat Vischlijm 72 pond, 5 vate
o, 5 dille Porter, 45 maanden, 23 Z. M. Kaze
vanijne Water, 2 Heinenen, witken 12 Kae
n half vat Curatou en teur Exportatie 1 lauj
op in ansehijp pen.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Te DARTMOUTH.
Den 2^{en} Dec. 1841. Het schip Willemijnus Frederik.
pt. van der Veen

Prüfen der Producten.

Bij inschrijving verkocht.
Kistje. Den 30n. Jan., aan P. Harmonie.

SUMMER. then 2nd. Febr., can of Minnowhoop.

CORRESPONDENTIE.
 Aan het Versoek van Q. zullen wij geve

STAAFT aanwettende overgeleiden, welke bij den Burgerlijken stand officier zijn aangegeven, en welke vermelding niet eerder heeft kunnen plaats hebben.

NAAM en VOORNAAM.	OUDE- DOM.	WANNEER OVERLEDEN.	WAAR OVERLEDEN.	AANMERKING.
L. Schaffer	35 jaren	1 Jan. 1853	Post Coronic	Serg. bij het Bat. Ja- gers No. 270.
Rein Scheepstra	23	7	in de Noord-Zee verdr.	Matroos aan boord van het Nederl. schip Wilhelmina Frederi- ka, Kap. J. C.
Hendrik Jacob Raven	19	27	in de Noord-Zee verdr.	Kok aan boord van het Nederl. schip de Jonge Willem, Kap. J. Brandt.
Jacobus Gobius	55	22 Februarij	op het Etalbliss Batavia	Guldin, g. m.
Andries	—	—	op de hoogte van Plant.	—
J. B. Wapenveld	16	9 April	op de hoogte van het Fort Zeelandia in de rivier Suriname verdr.	—
Emil Wilhelm Reinhold Steinbeck	21	1	in de Oranjescheek verdr.	Jagers m. d. r.
Francisc Rittinger (1 kind)	—	29	te Port Nw. Amsterdam	Jager.
Georg Heinrich Christoph Schrader	36	29	te Post Coronic	(Suikerplanter)
De Chinees Ouwkist	—	18	in de Indische Zee aan boord van Z. M. trans- portschip Merwede	Gepaspoorteerde Guide Jagers m. d. r.
Wilhelmina Obeterom, recht- genoot van Jan Karel Loykaas	39	26	op het Etalbliss Batavia	Kanonniër 1 ^{ste} kl. Kanonniër 2 ^{de} kl. (2 Suikerkoker)
Jaap	65 j. a. g.	7 Julij	in de Fredenburger kreek verdronken	Jager.
Deik Hazelhorst	34	10	te Post Coronic verdr.	Matroos aan boord van de Nd. Am. Brik Cecilia, Kap. J. W. Bates.
J. Janssen	34	29	te Post Coronic verdr.	(Suikerkoker)
Hendrikus Bowla	36	9 Augustus	in de Indische Zee aan boord van Z. M. trans- portschip Merwede	Jager.
De Chinees Tan Sian	—	9	te Post Coronic verdr.	Matroos aan boord van de Nd. Am. Brik Cecilia, Kap. J. W. Bates.
Charles Boule	39	22	in de Indische Zee aan boord van Z. M. trans- portschip Merwede	(Suikerkoker)
Howard Raleigh	21	2 September	in de rivier Suriname verdronken	Jager.
Charlotte Brandina Haw- kes, recht. van Carel Jacob Knecke	34	7	op den Post Victoria in boven Suriname	Matroos aan boord van de Nd. Am. Brik Cecilia, Kap. J. W. Bates.
De Chinees Loo Engoon	—	19	in den Zider Atlanti- schen Oceaan verdr.	(Suikerkoker)
Robert Paul Geritsen	18 md.	26	op Land Lu. Campagne	Jager.
Jettings van den Berg	37	28	op Plant. Berg en Hul	Matroos.
J. W. Gudemast	25	3 October	by Braampunt over boord van den kolo- niale schoener Hen- riette Elisabeth verdr.	Jager.
Heinrich Zeeman	54	9	Post Coronic	Matroos.
Joanna Mathien van den Hoogen	35	12	op het Etalbliss Batavia	Matroos.
De Chinees Ho Joenkial	—	17	in de Monding der Sri- nams	Matroos.
Hendrik Meijerink	23	18 November	te Port Nw. Amsterdam	Jager.
Lambert	—	27 December	in de robijld van Port Nw. Amsterdam verdronken	Guide.

7de Jan. de W. van der Ende, geboren in 1818
dochter van Anna; toebehoort hebbende
aan A. K. N. d. s.
Zullende gemelde geminutiteerden voort-
aan de namen voort, van:
1. Isabella Waulf, geboren in 1818
2. Wilhelmina Cornelia Neijda, geboren in 1818
3. Sophia Neijda, geboren in 1818
4. Hendrina Neijda, geboren in 1818
5. Louisa Neijda, geboren in 1818
6. Lambertus van der Jam, geboren in 1818
7. Marius François Staf, geboren in 1818
8. Susanna Elisabeth Kembls, geboren in 1818
9. Charlotta Jacoba Waulder, geboren in 1818
10. Elisabeth Nandes, geboren in 1818

Paramaribo, den 30 Januarij 1854.
F. R. Harrod, heeft van het Gouverne-
ment verzocht, om aan haren zoon Henrj
Marius-Alexander Harrod, te vergoeden,
in de plaats van den door hem gevoerd
wordenden familienaam Harrod, dien van
Fluck te voeren.

Tijd van oppositie, zes weken.
Paramaribo, den 30 Januarij 1854.
Bij Koninklijk besluit van den 16^{den} No-
vember 1853, No. 43, zijn ten verzoeken
van James Castairs, *licentia van Legiti-
matie*, verleend geworden aan zijnen bij zij
wijlen Elisabeth Susanna Christina Gerding
verwekte kinderen Caroline en George James.

Paramaribo, den 3 Februarij 1854.
Hugh Wriht, eigenaar der plantagie
Lirania in de Matappickreek, heeft zich
tot het Gouvernement gewend, met verzoek
om het slavenkind Georgina, geboren in
1849, dochter van Lucretia, van den naam
van dat effect af op dien van Philippina
Geertruida Jantzen, voor den vrijdom te
doen overchrijven.

Tijd van oppositie, veertien dagen.
Paramaribo, den 3 Februarij 1854.
Bij Gouvernements resolutie van den 31
Januarij d. j. No. 152, zijn tot *Benamingen*
van *Politie* benoemd de personen van B.
Muller en J. E. Elbertsen; met bepaling
dat zij als dienist zulks vereischende te-
vens als *Licentia van Justitie* zullen kun-
nen worden te werk gesteld.

Transport.
Den 3den Februarij 1854 Maria Paulina
Carriete, van Carel Nicolaas Aulorius, van
het Huis en Erf aan de Heerenstraat, N.
W. La. B. No. 8, O. W. La. C. No. 61.
Paramaribo, den 3 Februarij 1854.

Politie.
In veraring gekomen zijnde, dat verschie-
lende ingezetenen in strijd met de deswege
bestaande bepalingen, vervat in Publicatie
van 12 | 20 November 1830 (G. B. No. 15),
houdende voorschriften omtrent het verkoop
van Drank, in verband met de Or-
donnantie op het Patentregt, Publ. van
4 | 19 December 1829 (G. B. No. 22),
sterke Dranken verkoopen, ja zelfs zich niet
ontzien, om in haren woon geen gelagen te
zetten, zonder daartoe van het Bestuur de
vereischte a. m. s. te hebben erlangt; zoo
worder zij bij deze ernstig gewaarschuwd,
om zich van dergelijke overtredingen te ont-
houden, zullende daartegen door de Politie
strengelijk worden gewaakt, en die overtre-
ders ten deze, voor den Regter vervolgd
worden.

Paramaribo, den 30 Januarij 1854.
BERGERLIJKE STAND.
Van den 29n. Januarij tot den 4n. Februarij 1854.
Van al ier ingeschreven, als overleden:
Den 29-ten Jan. Marius Willem Gobel, 5 m.
en 20 dagen.
Den 30-ten. Abigael de Li Parra Echig, van
Samuel de M. quita, 43 jaren en 10 m.
Den 31-ten. Julius Branden, 6 jaren.
Den 1-ten Feb. Salomon del Castillo, 50 j.
Den 3den. Anna Agatha Nissen, 15 j. en 4 m.

Gedrukt by A. L. G. DE RANDAMIE

Binnenlandsche berigten.

POST-KANTOOR.

Op HEDEN den 5n. des morgens ten 11
ure, zullen de via Nickeria naar Demerary
te verzenden Brievenpakketten, worden ge-
sloten.

Paramaribo, den 5 Februarij 1854.

AANZOEK VOOR VRIJGEVING.

Den 30 Januarij 1854.

Van de slavin Leentje, geboren in 1820,
dochter van Toetoe, en haar kind Louisa,
geboren in 1848, toebehoorende aan Plan-
tagie Clifford Kocqshove, divisie beneden
Collica.

Van de slavenkinderen, Richard, gebo-
ren in 1843, zoon van Johanna, Martinus,
geboren in 1843, zoon van Elisabeth, en
zijn broeder en zusters: Albert, geboren
in 1844, Louisa, geboren in 1847 en Cla-
rijntje, geboren in 1850; allen toebehoor-
ende aan plantagie Vossenburg divisie bo-
ven Commewijne.

Den 1sten Februarij.

Van de slavin Wilhelmina, geboren in
1802, dochter van Louisa, en hare kinde-
ren: Sagautje, geboren in 1827, met hare
kinderen: John, geboren in 1844, Louisa,
geboren in 1848 en Helena, geboren in
1850, Petronella, geboren in 1834 en Cha-
ls, geboren in 1838, allen toebehoorende
voor den vrijdom aan H. F. Wesenha-
gen nom. u.

Den 3den.

Van de slavin Anna Maria, geboren in
1787, dochter van Maria, toebehooren-
de aan den houtgrond La Prosperité, divisie
Para.

Van het slavenkind Anna, gebr. in
187, dochter van Martha, toebehoorende
aan houtgrond La Prosperité, divisie Para.
Van de slavin Albertina, geboren in 1820,
dochter van Minerva; en hare kinderen:
Alvin en Anna, beide geboren in 1853,
toebehoorende aan de plantagie de Linnert,
divisie boven Collica en Perica.

Van de slavin Frederika, geboren in 1796,
waarvan de moeder onbekend is; toebehoor-
ende voor den vrijdom aan A. C. Nout.

Aan de navolgende slaven zijn op den 27sten
Januarij 1854 door het Gouvernement Brieven
van *Minutissie* verleend geworden:

1. Aan het slavenkind Isabella, geboren
in 1844, dochter van Philippina; toebe-
hoort hebbende aan den Houtgrond Over-
toom en Vreeland, divisie Para.

2. Aan de slavin: Cornelia, geboren
in 1803, dochter van Johanna, en haar
kind Louisa, geboren in 1853; bekend ge-
staan hebbende op het Respect van den
Raad-Commissaris voor de Inlandsche Be-
volking onder Straatvoogdij van C. L. G.
van Amson.

3. Aan den slaaf Laurens, geboren in
1795, waarvan de moeder onbekend is;
toebehoort hebbende voor den vrijdom aan
H. J. Raagver.

4. Aan den slaaf François, geboren in
1831, zoon van Lotje, toebehoort hebbende
voor den vrijdom aan H. S. W. Maatstaf.

5. Aan de slavin Susanna, geboren in
1806, dochter van Dima; toebehoort heb-
bende voor den vrijdom aan G. Kemble.

6. Aan de slavin Koba, geboren in 1797,
waarvan de moeder onbekend is; toebehoort
hebbende voor den vrijdom aan W. W.
van de Loo.